

GUIDE TIL ARCTIC CIRCLE TRAIL I GRØNLAND

Af Bo Normander

*Kan man forestille sig noget bedre end at vandre i Grønlands uberørte natur?
Øde fjelde, arktisk stilhed, frodige kratheder og rislende elve?*

*Nej, vel. Arctic Circle Trail byder på det hele på den 165 km lange vandrerute
mellem byerne Kangerlussuaq og Sisimiut.*

ARCTIC CIRCLE TRAIL GUIDE

INDHOLD:

[DAG 1](#) – [DAG 2](#) – [DAG 3](#) – [DAG 4](#)

[DAG 5](#) – [DAG 6](#) – [DAG 7](#) – [DAG 8](#)

[GEOGRAFI](#) – [KLIMA](#) – [PLANTELIV](#)

[DYRELIV](#) – [PAKKELISTE](#)

[ANBEFALET LITTERATUR](#)

INTRODUKTION

Arctic Circle Trail (ACT) er en absolut klassiker blandt erfarne vandrere. Terrænet er meget varieret og kuperet, naturen himmelsk smuk, og ruten kan tilbagelægges på mellem 7 og 12 dage alt efter temperament og fysik. Ruten kræver, at man er i god fysisk form og er bekendt med øde fjeldterræn.

Man medbringer selv al mad og udstyr, mens der undervejs er rigeligt af drikkevand fra elve, bække og søer. Der er små træhytter, som man kan overnatte i og som vedligeholdes af kommunen. Men ellers er et telt et 'must'. Der kan gå flere dage imellem, man møder andre mennesker.

I sommeren 2017 gennemførte Kia Skou Jensen og jeg Arctic Circle Trail. I denne guide kan du læse om vores tur og om Grønlands vilde og barske natur. Du kan også få gode tips og råd til dine egne forberedelser. Se også vores [PAKKELISTE!](#)

DAG 1: KANGERLUSSUAQ → HUNDESØ

20 km – let terræn

En solbeskinnet formiddag – den 30. juni 2017 – lander vi i Kangerlussuaq lufthavn med AirGreenland-flyet fra København. Vi tager et smut forbi den lokale købmand, Pilersuisoq, køber tørret fisk, rugbrød, gas (den forkerte type fandt vi senere ud af!), øl og cola. Og så begiver vi os straks afsted på ACT-ruten.

I ugerne inden afrejse havde vi brugt meget kærlighed og snilde på at pakke den bedste rygsæk. Vi endte med ca. 22 kg hver, måske lige i overkanten, men heldigvis fik vi hurtigt spist og drukket en del. Hele pakkelisten kan du se [HER!](#) Vær opmærksom på at få varmt nok tøj med (selv midt på sommeren kan der komme sne og frost). Samt at man på turen spiser 20-30% mere end normalt.

I raskt tempo forlader vi lufthavnsområdet og vandrer mellem pilekrat og stejle fjeldsider ud af en lang og halvsnoet grusvej de ca. 12 km sydvestpå mod Kangerlussuaqs havn. Humøret er højt, og det er bare fedt at være afsted. Vi fik justeret vores rygsække, og så svedte vi pænt under den skarpe sol. Efter et flot udsyn over "havnen", som egentlig bare er en mole, hvor tankskibe og krydstogtskibe lægger til, begiver vi os op af mod den lille flække Kelly Ville, godt 200 meter over havets overflade. Gad vide hvad de 7 indbyggere i Kelly Ville får tiden til at gå med? Men vi så det første dyreliv her: en kælen kat og et forpjusket rensdyr!

aa

Kia på vej mod Kelly Ville, en flække med blot 7 indbyggere. Nederst th barakken ved Hundesø.

Efter Kelly Ville starter turen først rigtigt, og vi møder rutens første varde. En nedtrådt jordsti fører os de sidste 3-4 km hen til Hundesø, hvor en gammel og nedslidt 'caravan' – med påklistrede træskure – bliver vores første overnatningssted. Den varme dag har tydeligvis sat gang i insektlivet, og om aftenen overfalder vi af hærskarer af myg og fluer – i øvrigt den eneste gang på turen, vi har det "problem".

Vandet i Hundesø er fint at drikke men lidt salt. Da vi skal lave aftensmad, opdager vi, at vi har købt den forkerte gastype til trangiaen. Seriøst dumt, men heldigvis har en venlig sjæl efterladt en gaspatron i hytten, der lige præcis passer til vores trangia.

DAG 2: HUNDESØ → KATIFFIK

20 km – middelsvært terræn med et par gode stigninger

Natten bød på et totalt vejrskifte, og denne morgen vågner vi op til slud og blæst. Vi drager afsted om eftermiddagen, hvor vind og regn har lagt sig en smule. Vi kommer godt op i fjeldet gennem lavarktisk fjeldhede med alle karakterarterne som dværgbirk,

aa

arktisk pil, sortebær (bær dog stadig umodne), mosebølle i blomst, og den meget aromatisk duftende mosepost.

Vandringen giver os en god fornemmelse for terrænet – med smalle nedtrampede stier, der af og til forsvinder – op og ned, for og bagom klipper og skråninger. Vegetationen er meget våd, så trods plastposer i skoene får vi begge ret hurtigt våde sokker. Vi rammes også af stedvis hagl og regn.

En af ACT-rutens karakteristiske varder med en rød halvcirkel påmalet.

Vi ser en del fugleliv, bl.a. en jagende vandrefalk, og så snubler vi nær over en rede med tre unger af laplandsværting. Efter 13-14 km krydser vi en lille elv, fylder vores dunke, og forcerer en længere stigning op mod 300 m.o.h.

Da vi er tæt på næste hytte – Katiffik – titter solen endelig frem og vi får det smukkeste view ud over sø og fjeldlandskab. Vi ankommer trætte og våde til hytten ved 21-tiden. Her møder vi et ungt dansk par, der er på vej den modsatte vej af os.

Hytten ved Katiffik

DAG 3: KATIFFIK → KANOCENTRET

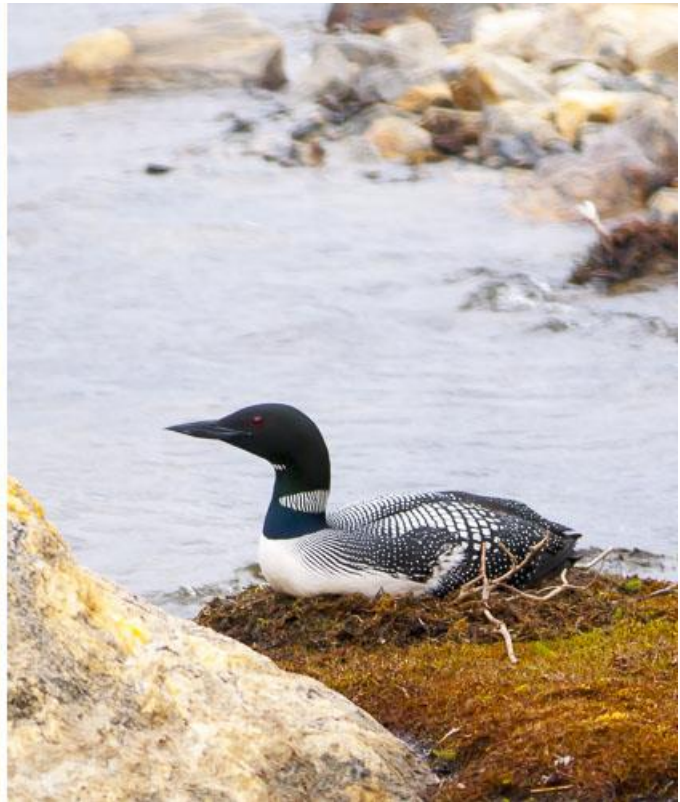
20 km – let terræn langs søen Amitsorsuaq

Det er morgen, og vi får kaffe og dypper tæerne i Amitsorsuaq-søen. Det er megakoldt – både luft og vand er tæt på nul grader. Der står ellers 2. juli i kalenderen, og det burde være sommer, men nu blæser det kraftigt op, og sneen begynder at vælte ned. Den stridende blæst gør, at vi opgiver at tage den kano, der ellers ligger klar ved søbredden. Bølgerne er også for høje. I godt vejr kan man ro på den aflange sø, hvis ellers man kan finde en af de 6-7 kanoer, der ligger efterladt rundt omkring.

Så vi begiver os afsted på dagens vandring på 20 km, som stort set følger hele den sydlige bred af Amitsorsuaq-søen. Vejret bliver lidt bedre, snevejret stopper, og solen titter frem. Men vi har kraftig modvind hele vejen, så det bliver en laaaaaang tur at gå langs søen. Men vi har ikke travlt, så vi holder nogle pauser og nyder naturen. Vi ser både islom og ryler på søen, falke i luften og et enkelt rensdyr.

Endelig ankommer vi til Kanocenteret, som viser sig ikke bare at være en lille hytte men snarere en hel lejrskole med køjesenge og plads til over 20 personer. Vi ser dog ikke et øje, men rart at være fremme efter at være blæst godt igennem en hel dag.

aa

Amitsorsuaq-søen. Th en rugende islom på sin rede.

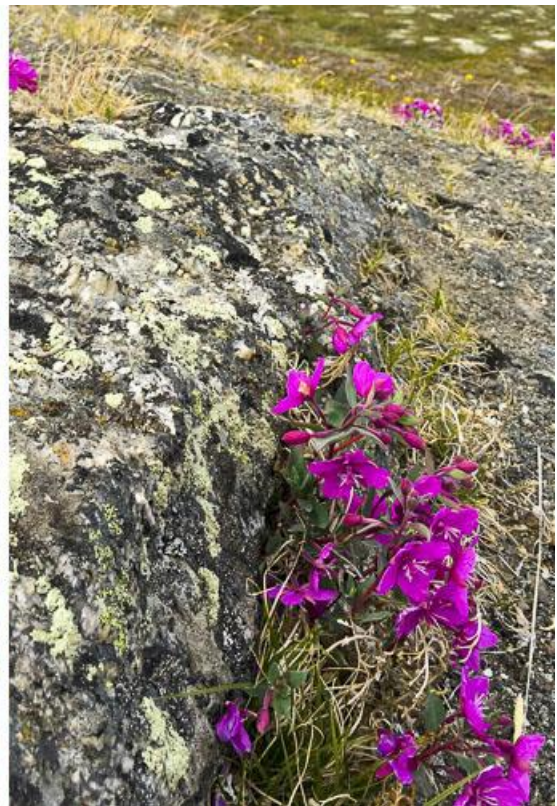

Enligt rensdyr i fjeldlandskabet

DAG 4: KANOCENTRET → IKKATTOOQ

23 km – middelsvært terræn med en kraftig stigning midtvejs

Vi vågner op til sol og vindstille – det er bare lækkert, og vi får os en lyndukkert i den iskolde sø. Vi går ved middagstid i godt vejr og følger sporet langs bunden af søen og elven. Efter godt 12 km når vi til næste store sø, Kangerluatsiarsuaq, der ligger blot 20 m.o.h. Vi kommer forbi en middelhavsagtig sandstrand, og over os kredser en havørn. Herefter følger pænt hårde stigninger op i fjeldet, hvor vi flere gange nærmest må kravle og klatre indtil, vi når en højde på omkring 350 m.o.h. Det er dejligt fysisk krævende.

Kantlyng i blomst (tv) og storblomstret gederams, Grønlands nationalblomst (th)

På lang afstand kommer næste hytte til syne – en lille rød prik i det fjerne. Efterhånden som vi kommer nærmere, ser det hele sort og forbrændt ud. Og da vi ankommer til hytten kan vi læse i gæstebogen om en brand i august 2016. Ilden varede i ugevis og ulmede i tørv, mos og krat, og blussede af og til op. Den lille træhytte brændte heldigvis ikke, selvom vegetationen hele vejen rundt er brændt ned.

Vi henter vand i søen Ikkarlutooq og laver aftensmad – varm tomatsuppe med couscous. Svampe, som vi har plukket, bliver stegt med tofu og dertil kogt ris.

aa

Vegetationen er så småt på vej tilbage efter en omfattende brand i fjeldet året før

DAG 5: IKKATTOOQ → EQALUGAARNIARFIK

12 km – middelsvært fjeldterræn med en længere nedstigning til fladt terræn

Vejret er ikke med os, og kl. 4 om natten vågner vi til lyden af snestorm! Sneen vælter ned, og blæsten tager til fra vestlig retning. Og det varer ved hele morgenen og hele dagen. Vi har egentlig ikke så meget lyst til at vandre i det vejr, så vi sidder bare mutters alene i den lille hytte og kukkelurer og får sovet lidt.

Men så lysner det. Klokkerne 20 om aftenen forlader vi endelig hytten Ikkattooq og er på vej. Vi vandrer igennem et gudeskønt snedækket fjeldlandskab, badet i den lave sol med dværgbirk og mosebøllebuske, der titter frem af sneen. Vinden lægger sig, og vi har udsigt til Pingu-bjerget og andre snedækkede fjeldtoppe.

Efter 5-6 km følger en behagelig men til tider stejl nedstigning på ca. 400 højdemeter ned til dalen, hvor igennem Oles Lakseelv flyder. Da vi kommer til elven beslutter vi os for ikke at krydse den, da vandet er pænt højt, så vi går ca. 3 km nedstrøms elven indtil, vi kommer til en lille gangbro som beskrevet i Paddy Dillons guidebog.

aa

Sneen i vegetationen smelter under midnatssolen.

Vi krydser Oles Lakseelv ved midnatstide.

aa

Der er store stimer af fjeldørred i Oles Lakseelv, men ingen vil bide på min spinner på fiskestangen. Jeg forsøger på grønlandsk vis at fange en fisk med hænderne ved at føre hånden ind bag gællerne, og det er lige ved at lykkes, men øv, ingen fisk i dag.

Solen sænker sig bag fjeldet, og det bliver frostvejr. Dejlig behageligt at gå på den knirkende frosne mosejord. Kl. 2 om natten ankommer vi til hytten Eqaluagaarniarfik. Ingen mennesker og pivkoldt ligesom de foregående nætter.

DAG 6: EQALUGAARNIARFIK → INNAJUATTOQ

19 km – middelsvært terræn med en pæn stigning i starten

Vi vågner op til en smuk udsigt over dalen og Maligiaq-fjorden. Ved 12-tiden drager vi afsted i halvskyet køligt vejr. Opad går det til ca. 450 m.o.h., og en virkelig dejlig vandring følger med den ene billedskønne udsigt efter den anden.

Fjeldrype i sommerdragt. Om vinteren er den helt hvid og dermed godt gemt i sneen.

Undervejs ser vi fjeldrype i sommerdragt, og langs en af elvene er sidste vinters sne og is endnu ikke smeltet. Det ser ud som om nogen har spredt kæmpeblokke af indlandsis ud over landskabet.

Ved Innajuattoq får vi en lille hytte på en fjeldtop i syne. Som et deja-vu, tager det os meget længere at nå hytten, end vi tror. Vi går nærmest i timevis – i snegletempo gennem mose og genstridigt krat. Pyha det er hårdt, og vi er sultne som heste, da vi endelig når hytten.

aa

DAG 7: INNAJUATTOQ → KANGERLUARSUK TULLEQ (VIA NERUMAQ)

33 km – let terræn gennem dale og lavland men i anden halvdel ret sumpet

På dagens vandring vælger vi at slå to etaper sammen, da vi i Sisimiut har en kystbåd vi skal nå. Terrænet skulle også være relativt let ifølge Paddy Dillons guidebog. Men intet er dog rigtig let på ACT, og det skal vise sig, at vi både skal ud i noget klatring og vade igennem utallige sumpe inden dagen er omme.

Efter et morgenbad i den iskolde sø vandrer vi afsted i shorts under klar sol fra en skyfri himmel. Vejret er endelig med os – hele dagen! Efter omtrent 5 km kommer vi forbi nogle mindre søer på venstre hånd og frodige sydvendte fjeldsider – også kaldet urtelier – på højre hånd. Her oplever vi den hidtil mest artsrige flora, og hvis jeg havde haft tid, kunne jeg sikkert hurtigt have talt over 50 forskellige plantearter (se også PLANTELIV).

I luften vimser Vestgrønlands to eneste dagsommerfugle – den orange og sortplettede arktisk perlemorfugl og den knaldgule lidt mindre arktisk høsommerfugl. Hvilket naturskue!

aa

Et sjældent syn - andre mennesker! Og en sommerfugl - arktisk perlemorfugl

Vi møder en del vandrere, der kommer imod os. Ellers har vi kun sjældent mødt mennesker på vores tur. Behagelig vandring fortsætter indtil, vi når Nerumaq-hytten ved 17-tiden. Vi spiser og holder hvil.

Klar til at komme videre, krydser vi en elv (dem har der efterhånden været nogle stykker af), og så veksler vi mellem sumpet terræn og en del tæt krat. Tempoet daler. Vi går på et tidspunkt igennem det højeste pilekrat, jeg nogensinde har set i Grønland – over 3 meter højt, ja næsten en skov.

Vi følger sporet 5-6 km og når til en meget livlig elv, der skærer sig igennem en langstrakt kløft. Vi mister sporet og kan ikke finde et sted at krydse elven, så vi følger den nedstrøms. Men det er lettere hasarderet, og på let amatøragtig vis klatrer vi op og ned af klippesiderne i en øredøvende larm fra den buldrende elv.

Et sted finder vi en vej op af kløften, og efter yderligere klatring er vi i "sikkerhed" på højderyggen af kløften. Det er i sådanne situationer, hvor man er træt og i ukendt terræn, man skal passe på ikke at gøre noget overilet (læs: snuble og falde ned i en brusende flod).

aa

Arktisk pil (tv), vældmos (midt) og sandbred (th)

Mere sumpet og tungt dalterræn følger langs den samme elv, før vi når til en sø. I den lave midnatssol går vi de sidste kilometer skiftevis på sand, sump og krathede. Jeg kan huske, at jeg på et tidspunkt er ved at segne af træthed, mens Kia bare suser afsted. Vi finder endelig den hytte, vi vil overnatte i. Den ligger ud til bunden af den store Kangerluarsuk Tulleq fjord. Desværre kommer vi til at vække to personer i hytten, som viser sig at være en far og søn, der arbejder for kommunen med at vedligeholde ruten og hytterne.

DAG 8: KANGERLUARSUK TULLEQ → SISIMIUT

22 km – let terræn dog med en kraftig stigning i starten

Vi vågner til flot solskin og spiser vores sidste müsli og drikker den sidste pulverkaffe inden, vi er klar til sidste dag på ACT. Og hvilken smuk dag – opstigningen til Qerrortusup Majoriaa dalen, der ligger godt 400 m.o.h., føles (næsten) som en leg med den smukke udsigt over fjeldene og Kangerluarsuk Tulleq fjorden.

Efter 7-8 kilometers vandring får vi åbent syn fremad mod en hel eventyrdal flankeret af stejle bjergtinder med Kællingehætten som den mest markante. I bunden af dalen bugter en elv sig, og det er som taget ud af Ringenes Herre. Men det er virkelighed, og den dag er gemt i min erindring som en af de aller smukkeste.

En behagelig nedstigning til dalen følger, og det er bare fornøjeligt stadig at være mutters alene ude i den store natur. Men samtidig begynder vi også at glæde os til at ramme civilisationen og få et rigtigt bad. Vi nærmer os Sisimiut, og sent på aftenen når vi frem til byens vandrehjem. Vi er i mål. Vi er trætte og meget glade. ACT done! :-)

aa

Eventyrland som taget ud af Ringenes Herre

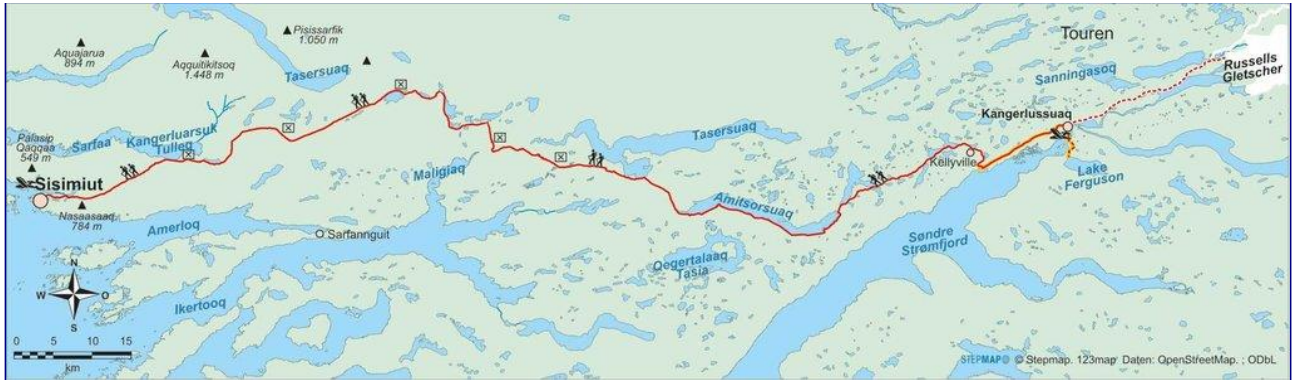
GEOGRAFI

Arctic Circle Trail-vandreruten ligger på Grønlands vestkyst og forbinder de to byer Kangerlussuaq og Sisimiut. Der findes ingen veje mellem de to byer. ACT-ruten er 165 km lang og forløber i en øst-vestlig retning ca. 70-80 km nord for polarcirklen.

Der er midnatssol om sommeren (fra starten af juni til midten af juli), og om vinteren bliver det mørkt næsten døgnet rundt. Dog ikke decideret mørketid, hvor solen ikke når op over horisonten, som længere nordpå i Grønland.

Som det meste af Grønland er området skovløst og fjeldrigt. Undervejs på ruten kommer man over fjelde på op til 5-600 meter, mens de højeste fjeldtoppe langs ruten rækker 1.500 meter op. De højeste fjelde er dækket af sne og is (indlandsis) året rundt.

aa

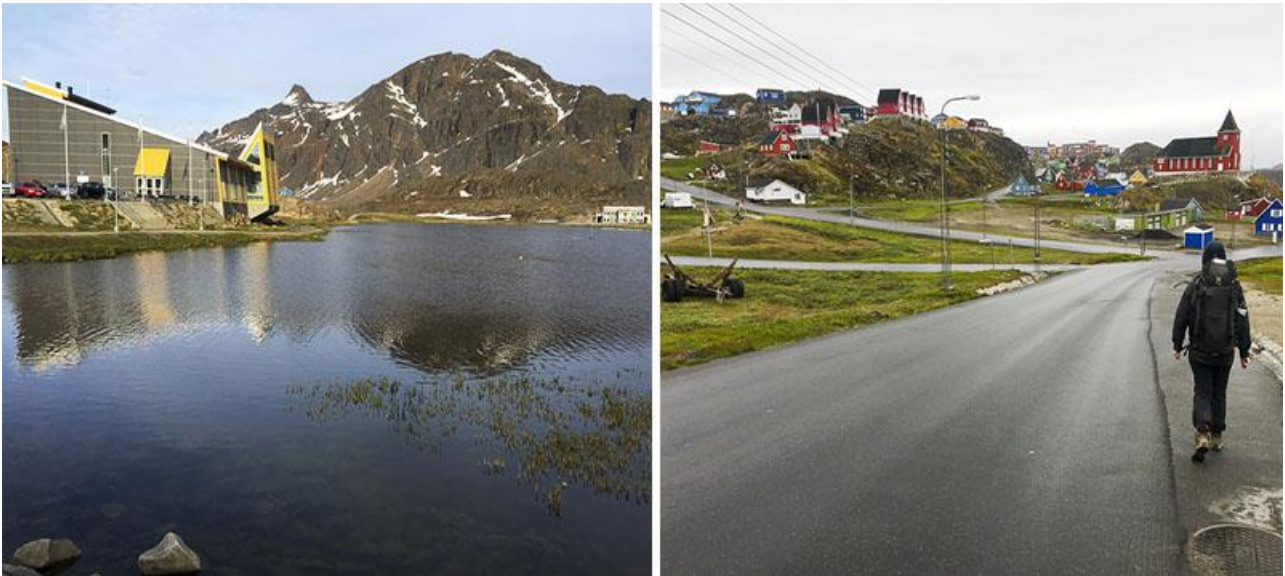
ACT-vandrerruten. Kilde: www.conrad-stein-verlag.de/buecher-shop/groenland-arctic-circle-trail

Kangerlussuaq

Kangerlussuaq ligger i bunden af fjorden af samme navn ca. 30 km fra indlandsisen og ca. 170 km fra kysten, hvor Sisimiut ligger. Der bor ca. 500 mennesker i Kangerlussuaq, som er mest kendt for at huse Grønlands eneste internationale lufthavn. Der er et mindre supermarked tæt ved lufthavnen, hvor man kan købe det mest fornødne, samt diverse souvenir-shops.

aa

Sisimiut

Sisimiut er Grønlands næststørste by med godt 5.500 indbyggere og er centrum for uddannelse, handel, havfiskeri og en voksende turisme. I byen findes der hoteller, vandrehjem, museer, kulturcenter og rige muligheder for vandreture, bådture, hvalsafari og meget andet.

KLIMA

Klimaet i området mellem Kangerlussuaq og Sisimiut skifter fra et tørt lavarktisk fastlandsklima tæt på indlandsisen til et mere nedbørsrigt kystklima ved Sisimiut. Ved kysten er den årlige nedbør på typisk 500 mm, mens den er under 150 mm ved Kangerlussuaq.

Den store klimatiske variation afspejles også i temperaturen, hvor den månedlige middeltemperatur om sommeren er ca. 10-11°C i Kangerlussuaq mod ca. 6°C i Sisimiut. I vintermånederne når middeltemperaturen ned til minus 20°C i Kangerlussuaq, mens den er noget højere (minus 12-14°C) i Sisimiut.

Det tørre fastlandsklima ved Kangerlussuaq og ind mod indlandsisen gør, at vegetationen er mere sparsom og præget af dværgbuskhede (især dværgbirk), græssteppe og nogle steder sandet og helt ørkenagtigt.

Længere ud mod kysten og på størstedelen af ACT-vandreruten er klimaet mere fugtigt, og vegetationen derfor mere varieret og frodig med fjeldhede, pilekrat og en rig arktisk flora.

PLANTELIV

Naturen i området er både streng og gavmild, præget af beliggenheden lige nord for polarcirklen. Den lange vinter med sne, is og kulde gør det svært for pattedyr og fugle at finde føde, mens den korte solrige sommer byder på en intens vækstsæson for planterne, der igen udgør fødegrundlaget for mange insekter og dyr.

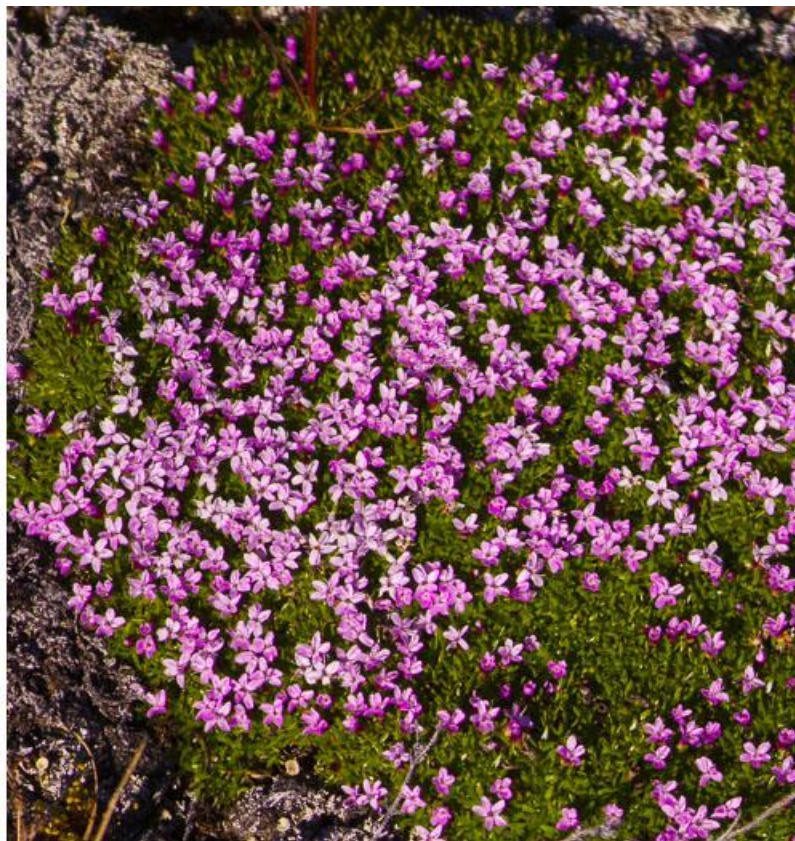
Den naturlige vegetation langs ACT-ruten består især af fjeldhede med dværgbuske, lyng og lavarktiske urter. Typiske planter er dværgbirk, fjeld-revling ("sortebær"), mosebølle, kantlyng og blålyng. Hvor forholdene er gunstige nok, vokser arter af dværgpil, der kan blive op til to meter høj og er det tætteste man kommer på "skov".

Den grønlandske flora omfatter 510 hjemmehørende arter, og mindst en tredjedel af dem findes i området langs ACT. Man kan bl.a. opleve den rødviolette storblomstret gederams, Grønlands nationalblomst, og den stærkt aromatiske hvidblomstrede mosepost.

Tre arter af lyng: kantlyng (tv), blålyng (øverst th) og moslyng (nederst th)

aa

Grønlandsk blåklokke (tv) og tue-limurt (th)

Mosebølle i blomst (tv) og de grønne umodne frugter af sorte bær (th)

aa

På klipper og sten, hvor planter sjældent får rodfæste, trives et væld af mos- og lavararter. Mosserne dominerer, hvor der er tilstrækkelig fugtigt, mens laverne kan klare selv langvarig udtørring. Der findes ca. 1100 mosarter i Grønland, og de grønne, gule, brune og nogle gange næsten selvlysende tæpper af mos er et dominerende landskabselement på ACT-ruten.

Laverne er også iøjnefaldende i orange, gule, grønne og grålige nuancer. Lav er egentlig en dobbeltorganisme, som består af en svamp i symbiose med grønalger. Af de ca. 950 lavararter, der findes i Grønland, lever ca. 2/3 på sten og klipper og resten i jord og på planter.

I Grønland kendes omkring 700 svampearter. På ACT-ruten ser man ofte birke-rørhat og andre rørhatte, som alle er spiselige og et godt supplement til kosten.

Birke-rørhat (tv) og støvbold (th) er begge velsmagende svampe

DYRE- OG FUGLELIV

Som i det meste af Grønland giver den kolde vinter hårde betingelser for landlevende pattedyr og fugle. Polarræv, snehare og rensdyr er dog almindelige, og på stepperne omkring Kangerlussuaq findes en del bestande af moskus. Polarulv og isbjørn forekommer normalt ikke i denne del af Grønland.

Rensdyret findes ofte i flokke, der kan variere noget i udbredelse og størrelse fra år til år. Rensdyret klarer sig gennem vinteren ved som det eneste pattedyr at spise lav, især det jordbunde rensdyrlav, som det graver op af sneen med hovene.

Rensdyr

Den store tykpelsede moskusokse er oprindeligt fra Nordøstgrønland men er blevet sat ud flere steder i Vestgrønland, især på sletterne ved Kangerlussuaq, hvor den i dag tæller flere tusinde individer og er et yndet jagtbytte.

Af fugle ser man først og fremmest småfugle som snespurv, laplandsværting og gråsirken. Ravnene ses også hele året rundt, ofte kredsende over fjeldet på udkig efter føde som ådsler, fugleunger, æg eller menneskets affald. Den karakteristiske og velmagende hønefugl, fjeld-rypen, ses af og til i fjeldet. Og for den ihærdige er der gode muligheder for at spotte rovfugle som havørn, vandrefalk og jagtfalk.

aa

Gråsisken (tv) og snespurv (th)

Med fluer og myg som iøjnefaldende undtagelser er insektlivet generelt artsfattigt. Af dagsommerfugle findes der kun to arter: Arktisk perlemorfugl med brunorange vinger og et karakteristisk mønster af sorte pletter og høsommerfugl med smukke orangegule vinger. De har begge flyvetid i juni-august og lever i tørre blomsterrige områder. I alt er der op mod 100 insektarter i området, herunder natsværmere, biller og edderkopper.

PAKKELISTE

På turen medbragte vi dette udstyr (2 pers.):

- Førstehjælpssække inkl. nødføjte og alufolie
- Trangia-sæt + campinggas + lighter
- Lommekniv og dolk
- Soveposer + liggeunderlag + hovedpuder
- Letvægtstelt
- Vandrekort: 'Kangerlussuaq', 'Pingu' og 'Sisimiut' fra Visit Greenland. Alle i skala 1:100.000 og med 25 m højdekurver
- Mobiltelefon med GPS og et downloadet offline-kort af området (google maps)
- Kompas
- Bestik + tallerken + drikkedunke + opvaskesvamp
- Fiskestang

aa

- Papir + kuglepen
- Tandbørste, tandpasta, solcreme m.v.
- Toilettepapir
- Crocs sandaler (til at krydse elve)
- Kamera
- Solcellepanel (mobilt)
- Paddy Dillons Guidebog
- VHF-radio (viste sig ubrugelig, medbring hellere en Garmin InReach eller satellit-telefon)

Tøj (pr. pers):

- 2 x lange bukser, 2 x langærmet, 2 x t-shirts, langærmet uldundertøj, shorts, sokker, undertøj
- Vandrestøvler (vandtætte)
- Windstopper jakke
- Hue og vanter
- Solbriller

Mad (2 pers.):

- 1 kg havregryn
- 1 kg müsli
- 1 kg ris
- 500 g mel
- 100 g sukker
- Bagepulver, salt, peber, chili
- Instant kaffe
- Mælkepulver
- 1 rugbrød
- 6 kogte æg
- Saft i pulverform
- Pulversuppe
- 8 x frysetørret trekking-mad
- 500 g nødder
- 500 g tørret frugt
- 800 g lakrids og chokolade
- 14 x energibarer
- Pålæg (skinke, tun)
- Chips
- Tørret fisk (grønlandsk)
- Cola (fyldt på drikkedunke)
- 6 dåseøl og whisky

Vores opbakning

ANBEFALET LITTERATUR

Trekking in Greenland: The Arctic Circle Trail. Af Paddy Dillon. 128 sider. Cicerone Press, 2010.

Naturguide til Grønland. Af Benny Génsbøl. 448 sider. Gyldendal, 2005.

Grønlands vilde planter. Af Flemming Rune. 350 sider. Gyldenlund Naturforlag, 2011.

Vandretur på Arctic Circle Trail. Online guide af Erik B. Jørgensen, 2013.

Trekking the Arctic Circle Trail in Greenland. Online guide af Matthew Karsten, 2015.

Grönland: Arctic Circle Trail. Outdoor Handbuch, 160 sider. Conrad Stein Verlag, 2014.

Greenlandic Seasons: Natur og klima i Diskobugten. Af Bo Normander. 192 sider. Forlaget Natur & Miljø, 2016.